

"וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפִּט הַשְּׂפָטִים": "וַיְהִי רָעַב בָּאֶרֶץ":

(מגילת רות א' 1)

אין כל תיעוד או רמז האמור לגלות "במגלת רות" מתי התקיים ו/או בימיו של מי מהשופטים היה = "רָעַב בָּאֶרֶץ": (רות א' 1) = אך ללא ספק יש בחוסר תיעוד שכזה ממצא ציורי משמעותי. ניתן לכן לזקוף לזכות כותב המגילה את מימוש כוונתו לרקום - "אִידִילִיָּה בַּמִּגְלַת רות" - "כְּסֹפּוֹר אֲנִידָה עַל מוֹצָאוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ". גם נכון להאמין כי "שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" הוא שכתב מגילה זו ואכן, בכוונה תחילה הגדיל את עצמת היופי שבסיפור כאשר השאיר את תיעוד טווחי הזמן - נעלם.

למרות זאת במגילה מתועד קשר היסטורי המחייב הצגת טווחי זמן של אֲמֹת: - "וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת פָּרֶץ: פָּרֶץ הוֹלִיד אֶת-חֲצִרֹן וְחֲצִרֹן הוֹלִיד אֶת-רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמִּינָדָב וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת-שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת-בְּעָז וְבְעָז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשְׂשִׁי וְיִשְׂשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד": (מגילת רות ד' 18-22).

ניתן לכן לשער את כוונת המחבר, "שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" - לעודד את הקורא להתמצא בעצמו בסדר הזמנים ולמצוא חפיפה היסטורית שתפרוש אור על פרק ספרותי ציורי זה, הנעלם = "וַיְהִי רָעַב בָּאֶרֶץ": (רות א' 1). ואכן:

א. הואיל ומתועד = "וַיִּתְּעֶז יָד-מִדִּין": (שופטים ו' 2) + (שופטים ו' 4) = "וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת-יְבוֹל הָאֶרֶץ עַד-בּוֹאֵץ עֲזָה וְלֹא-יִשְׁאִירוּ מִחַיָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׁה וְשׁוֹר וְחִמּוֹר":

ב. ניתן אם-כן לתאם חפיפה של אותו תיעוד = "וַיְהִי רָעַב בָּאֶרֶץ": (רות א' 1), עם פרק ציורי זה המתאר ימי רעב = "וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מֵאֵד": (שופטים ו' 6).

והיה - ואלה הם הימים בהם יצאו - "אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשָׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים--מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׁדֵי-מוֹאֵב וַיְהִי-שָׁם" = (מגילת רות א' 4) = "בְּעֶשֶׂר שָׁנִים" = (מגילת רות א' 4) = יהיה:

ג. "אֱלִימֶלֶךְ וְנָעֲמִי" = "אֶפְרָתִים": (מגילת רות א' 2) = כנראה, ממוצא "אֶפְרָת" אשתו של "כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה" = (דבר"ה א' ב' 19) = "וַיִּשָּׁח-לוֹ כָּלֵב אֶת-אֶפְרָת" שהייתה, מסתבר, משבט "אֶפְרָתִים" - וכנראה, על שמה נקראה שכונת מגורי משפחת "כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה לָחֶם" = "אֶפְרָתָה": (רות ד' 11).

ד. "וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי": = (מגילת רות א' 3) = בְּשָׁדֵי-מוֹאֵב.

וכאמור = (מגילת רות א' 4) = נָעֲמִי וְשְׁנֵי בָנָיָהּ מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן נִשְׁאָרוּ כִּי-10 שָׁנִים בְּשָׁדֵי-מוֹאֵב.

ה. יעד ושם לבנים:

[מַחֲלֹן] = [מַפְעֵנַח] = "וְאִין-חֲלָה מִכֶּם עָלֶי וְגִלָּה אֶת-אֲזָנַי": (שמואל א' כב' 8).
[כִּלְיוֹן] = [מִלֵּא תַקְוָה] = בְּכִלְיוֹן עֵינָיִם.

ו. למרות האיסור = "לֹא-יָבֹא עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בִקְהֵל יְהוָה גַּם דֹּר עֲשָׂרִי לֹא-יָבֹא": (דברים כג' 4) = חל התר עפ"י תורת משה לקחת נשים צעירות ובתולות מבנות עמון ומואב = "וְכָל הַטֹּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר--הֵחִיו לָכֶם": (במדבר לא' 18).

ואמנם, מתוארים יחסי שכנות טובה בין בני שבט יהודה והמואבים. ולכן, עפ"י החוק הנ"ל = (במדבר לא' 18) = "מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן" נשאו להם כחוק "נָשִׁים מֵאֲבִיּוֹת--שָׁם הָאֲחֵת עֲרָפָה וְשָׁם הַשְּׂנִית רות": = (מגילת רות א' 2).

"עֲרָפָה" נִשְׁאַה - לְכַלּוֹן.
וְאִכָּן, "רוּת" נִשְׁאַה לְמַחְלוֹן = (מגילת רות ד' 10) = "וְגַם אֶת-רוּת הַמֵּאֲבִיָּה
אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שָׁם-הַמֶּת עַל-נַחְלָתוֹ":

ז. ואם-כך, להלן יוצגו טווחי הזמן הכוללים את "חיי דוד": במבוסס על
שני תיעודים חופפים ובהם מתחזקת תעודה של "זמן אמת" לבניין
מקדש I = [המקום]=[2].

חפיפת טווחי זמן:
בשנת 1458 לפנה"ס = כְּבוֹשׁ מִמְזָרְח לִירְדֵן = (במדבר כא' 21-35).
+ 441 שָׁנָה = סמל [אמת]=[9]=441 שנה עד תחילת בנין מקדש I.
בשנת 1017 לפנה"ס = בְּנִין מִקְדָּשׁ I = (מלכים א' ו' 1).
1. הצהרתו של "יפתח הגלעדי": = "שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה": (שופטים יא' 26).

הצהרת "יפתח הגלעדי" = (שופטים יא' 26) = מחייבת למדוד משנת כיבוש
השטחים שממזרח לירדן ובכללם ארץ הגלעד ועד נצחונו על מלך בני-
עמון, טווח זמן וסמלו [אמונה]=[3]=300 שָׁנָה. תיעוד זה מתחבר ברצף
אל תיעודם של "חיי דוד": ואכן, בחורף "שְׁנַת ה-40 לְיִצְיָאֵת מִצָּרִים"
כבשו בני-ישראל את השטחים שממזרח לירדן = (במדבר כא' 21-35).

"יפתח" לעג למלך בני-עמון = "שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה": (שופטים יא' 26) = וכך,
מידיעת טווח הזמן הוכיח "יפתח בִּי אֱלֹהִים בְּעֶזְרוֹ" וערער את בטחונו
של המלך. כלומר, "יפתח" ידע מה ערכו האסטרטגי של טווח זמן
ועשה בו שימוש פסיכולוגי מוצלח כדי לזכות בניצחון על המלך העמוני.

2. תעודה של "שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ": = "וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ-מִצְרָיִם": (מלכים א' ו' 1).

בטווח זמן זה, שמתעד "שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" - תמך בוודאי "נְתַן הַנְּבִיא"
לביסוסו של בניין [מקדש]=[אמונה]=[שם אלהים]=[3]=480 שָׁנָה =
"וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה": (מלכים א' ו' 1).

"שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" ידע את טווחי הזמן הכתובים = "עַל-סֹפֶר הַיָּשָׁר":
(יהושע י' 13) = שהוא יומן "לווחות הַבְּרִית": יומן זה עודכן ונשמר ע"י הכהן
הגדול ובו תועד - מידי יום = "פָּעַל אֱלֹהִים": (תהלים סד' 10) = לטוב ולרע
בתמורות הגורל של עם ישראל.

מסגרת טווחי הזמן:

בשנת 1497 לפנה"ס = "יִצְיָאֵת מִצָּרִים" = (שמות יב' 40) = "זמן אמת".

+ 1 שָׁנָה = עד הקמת אוהל מועד = (שמות מ' 2).

בשנת 1496 לפנה"ס = "מֶרְדִּךְ קָדַשׁ בְּרִנֵּעַ" = (במדבר יד' 4).

+ 38 שָׁנָה = מסעות סבב דור המדבר בסיני = (דברים ב' 14).

בשנת 1458 לפנה"ס = בחורף של שנת ה-40 במדבר = כְּבוֹשׁ מִמְזָרְח לִירְדֵן = (במדבר כא' 21-35).

+ 300 שָׁנָה = (שופטים יא' 26) = הצהרת יפתח = תתחבר ברצף אל תיעודם של "חיי דוד":

בשנת 1457 לפנה"ס = י' נִיסָן = (יהושע ד' 19) = יְהוֹשֻׁעַ עָבַר עִם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ כְּנָעַן.

+ 6 שָׁנִים = מלחמות יהושע = עד - סיום כְּבוֹשׁ כְּנָעַן = (יהושע יד' 10).

+ 3 שָׁנִים = (הצהרת יפתח מחייבת) = שֶׁלֶשׁ שָׁנִים... יְהוֹשֻׁעַ שָׁפַט לְבָדוֹ.

משנת 1448 לפנה"ס = (שופטים ג' 8) = "כֹּוֹשֶׁן רִשְׁעֵתִים": העביר את בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל.

= (יהושע טו' 17) = יְהוֹשֻׁעַ שָׁפַט עִם עֲתָנִיָּאל בֶּן-קִנְזִי = (שופטים א' 13).

+ 8 שָׁנִים = (שופטים ג' 8) = "וַיַּעֲבְדוּ... אֶת-כֹּוֹשֶׁן רִשְׁעֵתִים שְׁמֹנֶה שָׁנִים":

בשנת 1440 לפנה"ס = (שופטים ג' 8) = "עֲתָנִיָּאל בֶּן-קִנְזִי" הכניע את "כֹּוֹשֶׁן רִשְׁעֵתִים".

+ 40 שָׁנָה = (שופטים ג' 11) = "וַתִּשְׁקֹט הָאֶרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה":

בשנת 1400 לפנה"ס = (שופטים ג' 11) = "וַיָּמָת עֲתָנִיָּאל בֶּן-קִנְזִי":

+ 18 שנה = (שופטים ג' 14) = "ויעבדו.. את-עגלון.. שמונה עשרה שנה":
בשנת 1382 לפנה"ס = (שופטים ג' 15) = "ויקם.. מושיע את-אהוד בן-גרא בן-המיני":

+ 80 שנה = (שופטים ג' 30) = "ותשקט הארץ שמונים שנה":
בשנת 1302 לפנה"ס = (שופטים ג' 31) = "שפט שמגר בן-ענת וזו שנת הולדת "בעז":

נראה כי: בימי "שמגר בן-ענת" = "שלמון הוליד את-בעז": (רות ד' 21) = (דב"הי א' ב' 11) = ואם נשיא שבט יהודה ביציאת מצרים = (במדבר א' 7) = נחשון בן-עמינדב, נכנס לארץ כנען והוליד בן 106 שנה, בבית-לחם את שלמה (שלמה) - **ביקה**, יתקבל כי: שלמה = שלמון הוליד את-בעז - **ביקה**, בן 108 שנה = בבית-לחם.

+ 20 שנה = (שופטים ד' 3) = "בין מלך-כנען.. ושר-צבאו סיסרא לחצו את-בני ישראל עשרים שנה": = כנראה כבר בימי שמגר בן-ענת.

ההאלי = פוכב יעקב בשנת 1282 לפנה"ס = (שופטים ד' 9) = "ותקם דבורה ותלך עם-ברק": = (שופטים ה' 20) =
= (במדבר כד' 17) = **"הכוכבים ממסלותם" **פוכב יעקב = נלחמו עם סיסרא:**

+ 40 שנה = (שופטים ה' 31) = "ותשקט הארץ ארבעים שנה":
משנת 1242 לפנה"ס = (שופטים ו' 2) = "ותעז יד-מדין על-ישראל":

= (שופטים ו' 6) = "ויידל ישראל מאד": = (רות א' 1) = "ויהי רעב בארץ":
= "בימי שפט השפטים":

+ 7 שנים = (שופטים ו' 1) = "שבע שנים": = (רות א' 4) = "נעמי בשדי-מואב":
בשנת 1235 לפנה"ס = (שופטים ז' 13) = "ויבא גדעון--והנה-איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צליל = [סכין] = לחם שערים מתהפך במחנה מדין": סמל = **"מתהפך"**:

נצחונו של גדעון על מדין ועמלק, החזיר את מסלול החיים בישראל לקדמותו.

+ 3 שנים = "נעמי בשדי-מואב" = (רות א' 4).
בשנת 1232 לפנה"ס = **מלאו - "פעש שנים בשדי-מואב"** = (רות א' 4) = **ונעמי**.. מצאה את עצמה כאלמנה - השכולה גם משני בניה. ביגונה החליטה "נעמי" לחזור לביתה ביהודה וביחד עם כלתה "רות המאבית" הגיעו לבית-לחם ושם "הגואל" כחוק היה "בעז-בן-שלמון-בן-נחשון".

+ 1 שנה =
בשנת 1231 לפנה"ס = "הוליד בעז את-עובד": = בעז בן 71 שנה.

"רות המאבית" ילדה אס-כן את = "עובד ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד": = (מגילת רות ד' 22) . כלומר, למרות היותה מאבית, ילדה עפ"י = (במדבר לא' 18) = חוק תורת משה - בן זכר יהודי - סבו של דוד מלך ישראל.

+ 36 שנה = (שופטים ח' 28) = "ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון":

+ 38 שנה = השפטים:
אבימלך בן-גדעון מלך 3 שנים = (שופטים ט' 22)
תולע בן-פואה שפט 23 שנה = (שופטים י' 2)
יאיר הגלעדי שפט 22 שנה = (שופטים י" 3)
שפטו תוך חפיפת זמנים = עד ימי יפתח.

בשנת 1158 לפנה"ס = **300 שנה** לכבוש ממזרח לירדן = ניצחון יפתח על בני-עמון = (שופטים יא' 32-33).

+ 4 שנים
בשנת 1154 לפנה"ס = "ועבד הוליד את-ישי": כלומר, בימיו של יפתח היה עובד בן 77 שנה.

+ 2 שנים
בשנת 1152 לפנה"ס = "וישפט יפתח" = 6 שנים = "וימת ויקבר בערי גלעד": = (שופטים יב' 7).
"וישפט אחרייו": - רצף טווחי הזמן מודגש.

+ 7 שנים = "וישפט אחרייו... אבצן מבית לחם.. שבע שנים": = (שופטים יב' 8-9).

+ 10 שנים = "וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו... אֵילֹון הַזְּבוּלָנִי.. עֶשְׂרֵי שָׁנִים" = (שופטים יב' 11).
 + 8 שנים = "וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו... עֶבְדּוֹ בֶּן-הַלֵּל.. שְׁמֹנֶה שָׁנִים" = (שופטים יב' 13-14).
 בשנת 1127 לפנה"ס = "עֲלֵי הַכֶּהֱן": הדיח את אביו - הכהן הגדול "אַחֲטֹבִיב":
 עֲלֵי כִהֵן בִּאוּהֶל מוֹעֵד וּגֹם - שָׁפֹט אֶת יִשְׂרָאֵל 40 שָׁנָה = (שמואל א' ד' 18).

+ 36 שנה
 בשנת 1091 לפנה"ס = "וַיָּשִׂי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד": (מגילת רות ד' 22) = "זָמַן אֲמַת" = (שמואל ב' ה' 4).
 בִּימֵי עֲלֵי הַכֶּהֱן = יָשִׂי בֶן 63 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

+ 4 שנים = עֲלֵי שָׁפֹט 40 שָׁנָה = [36 שָׁנָה + 4 שָׁנִים].
 בשנת 1087 לפנה"ס = "הָאֶבֶן הָעֶזְרִי": (שמואל א' ד' 1) = פלשתים הנחילו מפלה גדולה לישראל.
 בקרב נפלו "לוחות הברית" = (שמואל א' ד' 17) = בשבי פלשתים. באותו יום
 כדבר הנבואה, מתו - עֲלֵי הַכֶּהֱן ושני בניו "הַפְּנִי וּפִינְחָס": פלשתים
 החזירו את "לוחות הברית" = (שמואל א' ו' 1) = כעבור 7 חֲדָשִׁים.

+ 20 שנה = "וַיִּהְיוּ עֶשְׂרִים שָׁנָה" = (שמואל א' ז' 2) = שָׁפֹט שְׁמוּאֵל.
 בשנת 1067 לפנה"ס = "אָבֶן הָעֶזְרִי": (שמואל א' ז' 12) = שהציב "שְׁמוּאֵל" - הַזּוֹבֵלִסְק לזכר
 נֶצְחֹן הַפּוֹדֵד הַיִּסְטוֹרִי על פלשתים.

+ 3 שנים = (נובע מתיעוד חזי דוד) = "שֶׁלֶשׁ שָׁנִים" .. עֲדִינן שָׁפֹט שְׁמוּאֵל.
 + 2 שנים = (שמואל א' יג' 1) = "וּשְׁתֵּי שָׁנִים.. מֶלֶךְ שְׁאוּל": נראה כי מלך עוד כמה חֲדָשִׁים.
 + 1 שנה = 6 חֲדָשִׁים עַד... + 6 חֲדָשִׁים לַמַּלְכוּת "דָּוִד בְּחֶבְרוֹן": (שמואל ב' ה' 5).
 + 40 שנה = (מלכים א' ב' 11) = "אַרְבָּעִים שָׁנָה.. מֶלֶךְ דָּוִד בְּחֶבְרוֹן וּבִירוּשָׁלַם":
 + 4 שנים = (מלכים א' ו' 1) = תחילת בִּנְיָן מֶקְדָּשׁ I = "בִּשְׁנָה הָרְבִיעִית":

+ 50 שנה
 בשנת 1017 לפנה"ס = "וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ-
 מִצְרַיִם": (מלכים א' ו' 1) = "וַיִּבְנוּ הַבַּיִת לַיהוָה": = החל בִּנְיָן מֶקְדָּשׁ I.

"שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ" אשר ידע את טווחי הזמן הכתובים "על-סֵפֶר הַיָּשָׁר",
 בנה באמות מידה - בִּזְמַן אֲמַת - "מֶקְדָּשׁ I לַיהוָה". ואכן, כל מבקש
 [אֲמוּנָה]=[3]=[מֶקְדָּשׁ], קיבל תשובה בסמל [הַמֶּקְדָּשׁ]=[2]=[בִּרְכָּה].

מכל האמור לעיל: [הַבָּאִים]=[4]=[נֶצַח] מוכיחים כתעודה, כי מעמדו
 של זרע האב קובע את השייכות אל "נֶצַח יִשְׂרָאֵל" ומכל אישה, גם אם
 היא "מֵאֲבִיָּה". לכן, "שְׁלֹמֹה" ככותב המגילה אינו מטיל ספק בזכותם
 של "בְּעֵז וְרוֹת הַמֵּאֲבִיָּה" לקבל ברכה = "וַיְהִי יְהוָה אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה
 אֶל-בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וְכִלְאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה-חֵיל
 בְּאַפְרָתָה: (רות ד' 11).

מעמדה של "רות" חופף בברכה זו למעמד "נִשְׁוֹת יַעֲקֹב" והלא
 "יַעֲקֹב" נשא את "לֵאָה" כאשר היה בֶּן 78 שָׁנָה. לכן בא ההמשך
 לברכה = "וּקְרָא-שֵׁם בְּבֵית לָחֶם": (רות ד' 11) = וכדי למנוע כל ספק לגבי
 מעמדה של "רות" באה הברכה = "וַיְהִי בֵּיתְךָ כְּבֵית פָּרָץ אֲשֶׁר-יָלְדָה
 תָּמָר לַיהוָה--מִן-הַזֶּרַע אֲשֶׁר יָתַן יְהוָה לְךָ מִן-הַנְּעֻרָה הַזֹּאת": (רות ד' 12)
 והגימטריה [זָמַן]=[7]=[זָרַע]=[שָׁם] - מוכיחה את קיומו של הנצח.

"רות המאבִּיָּה" בנאמנותה למשפחת "אֶלְיָמֶלֶךְ", ראויה הייתה לגואל
 [בָּנָם]. ובכך, מהווה היא דוגמא היסטורית למעמדה של האישה בבניין
 התא המשפחתי. ואמנם, נקבע גורלה של "רות" כאישה אשר [נֶצַחָה] =
 [דָּמָה] שלה נקלט מאהבתה, בזרע [נֶצַח יִשְׂרָאֵל]=[צֶדֶק]=[5].

דעת ההלכה היהודית מחויבת לקיום טקס הגיור של "רות המאבִּיָּה"
 מעצם החשש שמא יתקבל כי - [מִי הוּא מוֹאבִּי] = [בֶּן הָאִשָּׁה] = [שֶׁהוּא
 עוֹבֵד אֱבִי יִשְׂרָאֵל] ואז תפארת "בֵּית דָּוִד" תהיה מוטלת בספק.
 לכן דמותה של הגיורת הקלאסית היא "רות המאבִּיָּה". את השינויים
 שהתקבלו במשך השנים בחוק הגיור, עפ"י תורת ההלכה, יש לראות
 כמוצדקים ולו כדי להסיר חשש מלבם של המדקדקים. אולם, **זָרַע**
הַבָּאִים המתקיים "בְּנֶצַח יִשְׂרָאֵל" ויתקיים מדור לדור עד עולמי

עולמים בעם היהודי, אינו נשמר מפני התבוללות רק בזכות חוקי תורת ההלכה. למעשה ללא נאמנותה של האישה לגורל שם משפחת בעלה אין כל וודאות כי אכן תישא היא ברחמה את זרעו. לכן, דבקותה של "רות המאבִּיָּה" במשפחת בעלה, מחזקת "אמונה" וראויה היא להזדהות בין נשים בישראל. חוקת ההלכה העבירה את מוצאו הלאומי של היהודי, מזרעו של הבעל, אל מוצא רחמה של האישה. חוק זה מחזק את ההנחה כי קשר האמת עם הנצח אינו מתחיל אלא "בתחיית המתים". אמונה זו שמקורה במצרים ובבל ואין מקומה בתורת מִשֶׁה, מצאה לה מקום בהיסטוריה של עם ישראל בתקופת הגלות ועצמת המחויבות כלפיה אינה מאפשרת לתורת ההלכה לפסוק תשובה ברורה לשאלה: **מי-הוא יהודי?**

דווקא "יוסף", אשר לו זכות לקיום "נצח וְשָׂרָאֵל", לא הביע כל צורך לבצע גיור של אשתו המצרית = "אֶסְנָת": (בראשית מא' 45). כלומר, מטרת "יוסף" לא הייתה לשמר את הנצח מתוך אמונה בתחיית המתים. הוא, למרות שחנט את "יעקב" אביו וקבר אותו בנוהל וטקס מצרי קדום במערת המכפלה, ידע אֶת הָאֱמֶת: המתים לא יקומו לתחייה. ואכן חיי משך רצף [הַבָּאִים]=[נִצָּח] נברא עם [רוח]=[זִמְן]=[7]=[זֶרַע]=[שָׁם].

הַבָּאִים שנולדו בַּמִּצְרַיִם מִזֶּרַע יְהוּדָה במשך = (שמות יב' 40) = 430 שָׁנָה, הֵם:

1. פֶּרֶץ
2. חֲצֹרֹן
3. רָם
4. עֲמִינָדָב
5. נַחֲשׁוֹן

חמישה אלה נולדו בסגולת הַיִּקְהָה כי מתחייב מקום [בואם]=[לידתם] של הַבָּאִים הנ"ל במצרים לחפיפה על-פני 430 שָׁנָה = (שמות יב' 40) = ואלה טווחי הזמן המשוערים:

בשנת 1927 לפנה"ס = יַעֲקֹב	בגיל 130 שָׁנָה יָרַד לַמִּצְרַיִם "זִמְן אֱמֶת" = (בראשית מז' 9).
+ 7 שָׁנִים	
בשנת 1920 לפנה"ס = יְהוּדָה	בגיל 55 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת פֶּרֶץ = [פרץ ראשון בין תאומים]
פֶּרֶץ	בגיל 70 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת חֲצֹרֹן = [נולד בחצר מלכות]
חֲצֹרֹן	בגיל 110 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת רָם = [עם מכובד]
רָם	בגיל 110 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת עֲמִינָדָב.
עֲמִינָדָב	בגיל 114 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת נַחֲשׁוֹן.
נַחֲשׁוֹן = בשנת 1497 לפנה"ס	בגיל 19 שָׁנָה - נִשְׂא שֶׁבֶט יְהוּדָה = (במדבר ב' 3) = בְּיִצִּיאַת מִצְרַיִם.

ואלה טווחי הזמן המשוערים של הַבָּאִים אשר נולדו מִזֶּרַע לוי בַּמִּצְרַיִם וְהֵם:

בשנת 1922 לפנה"ס = לוי	בגיל 54 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת גִּרְשׁוֹן = [הגר הראשון בַּמִּצְרַיִם]
בשנת 1841 לפנה"ס = לוי	בגיל 135 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת קֹהֶת = [בַּיִקְהָה]=[באריכות ימים]
לוי	בגיל 137 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת מֶרְרִי = [מר המות של לוי]

קֹהֶת בגיל 129 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת עֲמֶרֶם = [עם מכובד]

עֲמֶרֶם בגיל 132 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת אֶהֱרֹן
בשנת 1577 לפנה"ס = עֲמֶרֶם בגיל 135 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת מִשֶׁה = "זִמְן אֱמֶת".

תופעה זו של יכולת להוליד [בַּיִקְהָה]=[באריכות ימים] אמנם מופלאה ומיוחדת, אולם היא חלק בלתי נפרד מקיומה של שושלת קהתים בני אדם I מאריכי הימים בתקופת המקרא. התופעה רק מוכיחה את רמת סגולותיהם של הַבָּאִים ומצדיקה את בחירתו של הבורא ואת שיקוליו "מתי להימצא להם":